ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 13 | సంచిక : 01 | సెప్టెంబర్ 2007

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక
పేజీలు : 24
గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రూ॥150/-
విడి ప్రతి : రూ॥ 10/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

జిన్నూరు........... 29-07-07
జిన్నూరు........... 30-07-07
తాడేపల్లిగూడెం . 19-08-07

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 29-07-2007, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

వ్యాసపూర్ణిమ అంటే వ్యాసుడు యొక్క జన్మదినోత్సవం, దీనినే గురుపూర్ణిమగా మన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసారు. వ్యాసుడు నారాయణుడి యొక్క అంశ అని చెపుతారు. ఆయన వేదాలను విభజించాడు కాబట్టి వేదవ్యాసుడు అని పేరు వచ్చింది. ఆయన బ్రహ్మసూత్రాలు వ్రాసాడు, పంచమవేదం అయిన భారతం వ్రాసాడు ప్రపంచంలో ఎన్ని రకాల మనస్తత్వాలు ఉన్న మనుషులు ఉంటారో అందరి గురించి భారతంలో చర్చించాడు. మహాభారతం వ్రాసి వ్యాసుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే ప్రపంచంలో ఎక్కడాలేనిది భారతంలో ఉండవచ్చు కాని భారతంలో లేనిది ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేదు అన్నాడు, అంటే అన్నిరకాల మనస్తత్వాల గురించి అందులో వ్రాసాడు. మహాభారతం, రామాయణం ఇవి రెండూ మహాకావ్యాలు. ఈభూమి ఎంతకాలం ఉంటుందో, కొండలు ఎంతకాలం ఉంటాయో, నదులు ఎంతకాలం ప్రవహిస్తూఉంటాయో అంతకాలం ఈ కావ్యాలు ఉంటాయి. మనం దురదృష్టవంతులము ఎందుచేతనంటే మనం పెరిగే వాతావరణం మంచిదికాదు, మనం చేసే స్నేహాలు మంచివి కాదు. అందుచేత మనకు భగవంతుడుయందు గౌరవం ఏర్పడటం లేదు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలే భగవద్గీత. మనం చేసే స్నేహాలు మంచివి కాకపోవటం వలన మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడే కృష్ణరూపంలో వచ్చి భగవద్గీత ప్రవచనం చేసాడు అని మనకు అర్థంకావటంలేదు. కృష్ణుడు అంటే వసుదేవుడిగారి అబ్బాయి అనుకొంటున్నాము. ఆయన యొక్క ఔన్నత్యం తెలియక పోవటం వలన ఆయన మీద మనకు గౌరవం కలగటం లేదు, ఆయన చెప్పిన శాస్త్రం

మీద మనకు గౌరవం లేదు. మన బుద్ధి కలుషితం అయిపోవటం వలన మనం ఇలా తయారయ్యాము. కృష్ణుడిని సవరణ చేద్దాము, ఆచార్యులవారిని సవరణ చేద్దాము, వ్యాసుడిని సవరణ చేద్దాము అనుకొంటే ఇంక మనం ఏమి పనికివస్తాము. ఈగోడ ప్రక్కన ఏముందో మనకు తెలియదు కాని వారు కొన్ని వేలసంవత్సరాలలో రాబోయేది చూసి రచన చేయగలరు. అక్కడదాకా ఎందుకు మీ మొఖాలు చూసి మీ పూర్వజన్మలు ఎటువంటివో, మీ రాబోయేజన్మలు ఎటువంటివో చెప్పగలిగిన గురువులు ఇప్పడు కూడా ఉన్నారు. భక్తకోటిని తరింపచేయటం తప్పించి ఏ ఆచార్యుడికైనా ఇంకో ధ్యేయం లేదు.

ఈ భక్తి ఎందుకు, జ్ఞానం ఎందుకు, సత్సంగాలు ఎందుకు అంటే అమృతానుభవం పొందటానికే ఇవి అన్నీ కూడా. అమృతానుభవం పొందేవరకు వారు ధనవంతులైనా, పండితులైనా, పామరులైనా ప్రతీ జీవుడిని అశాంతి వెంటాడుతుంది, దుఃఖం వెంటాడుతుంది. ధనంలేని వారందరూ మనకు ధనం వస్తే శాంతిగా ఉండవచ్చు అనుకొంటారు, చదువులేని వారందరూ మనం పాండిత్యం సంపాదిస్తే శాంతిగా ఉండవచ్చు అనుకొంటారు. వారికి శాంతి రాదు వస్తే అశాంతి రావచ్చు. మేము చాలా కష్టాలు పడుతున్నాము అందుచేత అశాంతిగా ఉన్నాము అనుకొంటారు, మనం అనుకొనేవి అన్నీ అసత్యం. అవతారపురుషుడు అయిన శ్రీరాముడికంటే ఎక్కువ కష్టాలుపడినవారు ఇందులో ఎవరైనా ఉన్నారేమో చెప్పండి. ఆయనకు రాజ్యంపోయింది, అడివికి పొమ్మన్నారు, భార్యను రాక్షసులు తీసుకొని పోయారు, అనేక రకాల బాధలు, అయోధ్యలో మంచంమీద పడుకొంటే అడవిలో నేలమీద పడుకోవటం. ఇన్ని కష్టాల మధ్యన శాంతిగా, వికారం లేకుండా ఎలా ఉండగలిగాడు. లోకంలో ఉంటూ లోకవాసన లేకుండా, ఒక దేహంలో ఉంటూ దేహవాసన లేకుండా ఉన్నాడు, ఆయన పరమాత్మ. అసలు దుఃఖకారణం బయటలేదు, నీలోపలే ఉంది. అన్ని విధాల కష్టాలు పడుతూ చివరకు తిండికి కూడా ఇబ్బందిపడుతూ శాంతిగా ఉండే వారిని నేను చూసాను. మరి అలా శాంతిగా ఎలా ఉండగలుగుతున్నారు. బయటపరిస్థితులు అన్నీ అబద్ధం. మనం అసలు సమస్యను పరిష్కారం చేసుకోలేక ఆ కారణం వలన దుఃఖం వస్తోంది, ఈ కారణం వలన అశాంతి వస్తోంది అని అనుకోవటం తప్ప ఆ కారణాలు నిజం కాదు. మన అశాంతికి, దుఃఖానికి బయటకారణాలు నిజం కాదు, దేహాభిమానం వలననే మనకు అశాంతి వస్తోంది, దేహాభిమానం వలననే మనకు దుఃఖం వస్తోంది. భారతదేశం అంతా మీకు రాసిచ్చేసినా మీకు దేహబుద్ధి కనుక ఉంటే మిమ్మల్ని దుఃఖం విడిచిపెట్టదు. మీకు వెయ్యి కోట్లు ధనం ఉంది అనుకోండి. దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందే నేనులోనుండి మీరు బయటకు రాలేదు అనుకోండి ఈ జన్మలోనేకాదు మీరు కోటి

జన్మలు ఎత్తినా మిమ్మల్ని దుఃఖం విడిచిపెట్టదు.

కొంతమందికి పాండిత్యం ఉంటుంది, శబ్ధం యొక్క అర్థం తెలుస్తూ ఉంటుంది కాని ఆ శబ్ధం ఎందుకు పుట్టబడింది అని అంత లోతులలోనికి వెళ్లలేరు, దాని హృదయాన్ని పట్టుకోలేరు. ఎందుచేతనంటే వారికి ఉన్న గర్వం అంత లోతులలోనికి వెళ్లనివ్వదు. మనం బాగుపడటానికి ఒక్క వాక్యం చాలు అది మన గుండెకు పడితే. భగవంతుడు చెప్పిన ప్రకారం జీవిస్తూ, సదాచారాన్ని పెంచుకొని మనలను మనం సంస్కరించుకోవాలి అని మనం అనుకోవటం లేదు. భగవంతుడు ఏమైనా తప్పులు చెప్పాడేమో సవరణ చేద్దాము అని చూస్తున్నాము, దీనికి మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు కారణం. మనకు ఒకోసారి దుఃఖం వచ్చినప్పుడు దేవుడు లేడేమో అనుకొంటాము. ఆ దుఃఖం ఏ కారణం వలన వస్తోంది అని పరిశీలన చేస్తే, విచారణ చేస్తే రేపు కాదు ఈ రోజునే ఆ దుఃఖం నశిస్తుంది, మీరు పరిశీలన చేయటం వలన దుఃఖకారణం కాలిపోతుంది, అక్కడ ఏమీలేదని మీకు తెలుస్తుంది. భారతంలో మనం ఊహించని ఘట్టాలు చూపించాడు వ్యాసుడు. ఈ కథ వింటూ ఉంటే నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది, నమ్మలేకపోయాను. బృహస్పతి దేవతలకు గురువు. వాదనలో విద్యలకు తల్లి అయిన సరస్వతిని ఓడించాడు, అంతటి విద్యావంతుడు, అంత పెద్దవాడికి తమ్ముడిమీద అసూయ కలిగింది. అంటే మాయను జయించటం ఎంత కష్టమో మీకు నేను చెపుతున్నాను. ఇది భారతంలో వస్తుంది. తమ్ముడు బ్రహ్మచారి, ఆయనను పెద్దపెద్దవారు పిలిచి వారికి ఏ కోరిక నెరవేరటంలేదో, ఆ కోరిక నెరవేరాలంటే ఏ యజ్ఞం చేయాలో అది చేయమని అడిగితే, ఆ యజ్ఞం వేదంలో చెప్పబడినట్లుగా ఆయన చేసేవాడు, వారి కోరికలు నెరవేరేవి. ప్రజల కోరికలు నెరవేరేటప్పటికీ ఆయనకు గౌరవం వస్తుంది కదా. బృహస్పతి తమ్ముడు యజ్ఞాలు బాగా చేయిస్తున్నాడు, వాడు చేసిన యజ్ఞాలకు కోరికలు నెరవేరుతున్నాయి అని చెపితే ఆ కీర్తి విని బృహస్పతి అంతటివాడికి అసూయ వచ్చేసింది. లోపల అసూయ పెట్టుకొని ఇంద్రుడిని పిలిచి తమ్ముడిని అగౌరవపరచి రమ్మన్నాడు. గురువుగారు చెపుతున్నారు అని ఇంద్రుడు వెళ్లాడు. వాడిని అగౌరవపరచలేక తిరిగి వచ్చేసాడు. దొంగనేను ఉన్నంతసేపు వాడు ఎంత పండితుడైనా, ధనవంతుడైనా ఈ సమస్యలు తప్పవు అందుకు నేను చెపుతున్నాను. తమ్ముడి దగ్గరకు వెళ్లి వచ్చిన తరువాత ఇంద్రుడు ఇంకోమాట చెప్పాడు ఆమాటకు బృహస్పతికి ఇంకా అసూయ పెరిగిపోయింది. ఏమండీ నిప్పు అన్నింటిని కాలుస్తుంది కాని మీ తమ్ముడు నిప్పును కూడా కాల్చగలడు అన్నాడు. వాడు ముట్టుకుంటే నిప్పే కాలిపోతుంది కాని వాడు కాలడు అంటే వాడు అంత పవిత్రుడు. వాడిమీద మీకు అసూయ ఏమిటి? గురువుగారు మీరు మహామేధావి మీ తెలివితేటలను అసూయ మీద ఫోకస్

చేయకండి, మీలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడి మీద ఫోకస్ చెయ్యండి. మీకు చెప్పదగినవాడను కాదు అని ఇంద్రుడు అంటాడు. అప్పుడు బృహస్పతి తన తెలివినంతా భగవంతుడిమీద ఫోకస్ చేస్తే అప్పుడు తమ్ముడిమీద ఉన్న అసూయపోయింది. నీవు వేరు, నేను వేరు అనే భేదబుద్ధి ఉన్నంతకాలం అసూయ రాకుండా ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. అసూయ, భయం, ఇష్టం, అయిష్టం ఇవి అన్నీ ద్వైతంలో నుండే వస్తాయి. ఇవి అన్నీ ఎందుకు చెపుతున్నాను అంటే అమృతానుభవం కలిగేవరకూ, అద్వైతానుభవం కలిగేవరకూ బృహస్పతి అయినా, మీరు అయినా, నేను అయినా ఒడ్డుకు వచ్చేసాము అని అనుకోవటానికి వీలులేదు. మన బుద్ధిలో దోషాలు అలాగే పెట్టుకొని మేము ఒడ్డుకు వచ్చేసాము అంటే అది ఇంకా ప్రమాదం. ప్రతీ శరీరం చనిపోతుంది, అది శరీర ధర్మం. మనం సంపాదించిన డబ్బు, మన వస్తువులు, బట్టలు ఇవి ఏమీ మరణానంతరం మన కూడా రావు. జీవించి ఉండగా మనం సంపాదించుకొన్న మంచి చెడ్డలు, మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు ఇవి అన్నీ మరణానంతరం మన కూడా వస్తాయి. శరీరం మరణించిన తరువాత మన కూడా వచ్చే వాటిని మనం పట్టించుకోవటంలేదు, మన కూడా రానివాటికి మనం ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నాము. ఇదే మాయ. వల్లకాటితో ఆగిపోయే వాటికి ఇచ్చే విలువ మరణానంతర జీవితంలో మన కూడా వచ్చేవాటికి మనం ఇవ్వటంలేదు. మనకు జన్మ ఎందుకు వచ్చింది అంటే మరల జన్మ రాకుండా చూసుకోవటానికి ఈ జన్మను ఉపయోగించుకోవాలి, అదీ సిద్ధాంతం. ఈ జన్మను ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి అంటే రాబోయే జన్మ రాకుండా ఉండటానికి ఈ జన్మను సద్వినియోగం చేసుకోవాలి.

బయట శుచిగా ఉండాలి, లోపల శుచిగా ఉండాలి అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. బయట శుచి మన కూడా రాదు కాని బయట శుచిగా ఉంటే శారీరక అనారోగ్యాలు తొందరగారావు. దేహయాత్ర సరిగా జరగటానికి దేహాన్ని ఆరోగ్యంగా ఉంచుకోవాలి, దానిని శుచిగా ఉంచుకోవాలి. భారతయుద్ధం తరువాత కృష్ణుడు ద్వారకకు వెళ్ళిపోతూ మార్గమధ్యంలో చిన్ననాటి స్నేహితుడి ఇంటికి వెళతాడు. కృష్ణుడి స్నేహితుడు మంచివాడేకాని చాలా అమాయకుడు. ఈ రకమైన మనుషులను కూడా భారతంలో వ్యాసుడు చూపించాడు. సుఖంగా బతకటానికి మంచితనం ఒక్కటే సరిపోదు తెలివితేటలు ఉండాలి, వివేకం ఉండాలి, వీడికి అవి లేవు అని చూపించటానికి కృష్ణుడి స్నేహితుడిని మనకు చూపించాడు వ్యాసుడు. కృష్ణుడు స్నేహితుడు ఆయనను గుర్తుపట్టాడు, ఇద్దరు పలకరించుకొన్నారు. వాడు ఎంత అమాయకుడు అంటే మాటల సందర్భంలో కౌరవులు, పాండవులు, భీష్ముడు అంతా

బాగున్నారా అని అడిగాడు. అంటే అసలు దేశంలో ఏమి జరుగుతోందో వాడికి తెలియదు. అంతయుద్ధం జరిగినావాడికి తెలియలేదు. అటువంటి అమాయకులు ఇప్పుడు కూడా ఉన్నారుసుమా అని వ్యాసుడు చెప్పటం. కృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే యుద్ధం జరిగింది కౌరవులు, భీష్ముడు అందరూ చనిపోయారు, సైన్యం కూడా చాలామంది చనిపోయారు అని చెప్పాడు. వాడు ఎంత అమాయకుడు అంటే కృష్ణుడితో అందరూ నిన్ను దేవుడు అంటున్నారు, ఇంతమంది చనిపోతూ ఉంటే నీవు ఎలా వూరుకున్నావు అని కృష్ణుడి మీద కోపం వచ్చి శపించటానికి సిద్ధమయ్యాడు. నిజంగా వాడికి శపించేశక్తిలేదు. నీవు తొందరపడి శపించవద్దు, నేను రాయబారం చేసాను, నా గురించి వారికి తెలియటం లేదు అని విశ్వరూపం చూపించాను అయినా వారికి అర్థంకావటంలేదు. మరి ఇంక నేను ఏమి చేయగలను అన్నాడు కృష్ణుడు. అప్పుడు ఆ అమాయకుడు కొంత శాంతపడ్డాడు. వీడికి లోకం గొడవలు సరిగా తెలియవు. ఏదో కుల ధర్మంగా ఉంటున్నాము, ఆచారాలు పాటిస్తున్నాము అనే గొడవ తప్ప లోపల అభివృద్ధి ఏమైనా ఉందా అంటే అదీ ఉండదు. కొంతమంది పైకి మంచివారుగా, పవిత్రులుగా కనిపిస్తారు కాని లోపల అంత పవిత్రత ఉండదు. కృష్ణుడు స్నేహితుడి దగ్గర సెలవు తీసుకొంటూ నీకు ఎప్పుడూ నేను ఏమీ ఇవ్వలేదు. ఏదైనా కోరిక కోరుకో ఇస్తాను అంటాడు. మోక్షం కోరుకొంటే ప్రసాదిద్దామని పరమాత్మ అడిగాడు. వాడు ఎంత అమాయకుడు అంటే నాకు వర్షాకాలం, శీతాకాలం మంచి నీళ్ళు దొరుకుతున్నాయి. వేసవికాలం ఇబ్బంది పడుతున్నాను. నాకు మంచినీళ్ళు దొరకనప్పుడు నేను స్మరించుకొన్న వెంటనే మంచినీళ్ళు దొరికేలాగ చూడు అన్నాడు. జ్ఞానం కోరుకొంటాడు అనుకొంటే మంచినీళ్ళు అడుగుతున్నాడు. ఏదో అమాయకుడు వీడిని తరింపచేయాలని పరమాత్మ అనుకొన్నాడు. ఈ అమాయకుడు ఒకసారి ఎడారిలో ప్రయాణిస్తున్నాడు, వాడికి వాటర్ అవసరం అయ్యింది. వాటర్ ఇస్తానన్నావు కదా ఇప్పుడు నాకు వాటర్ కావాలి అని పరమాత్మను స్మరించుకొన్నాడు. వాడికి బాహ్యశుచి ఉంది కాని లోపల శుచి లేదు. వాటర్ పేరు మీద వాడికి అమృతం పోయాలని కృష్ణుడు ఏమి చేసాడు అంటే ఇంద్రుని పిలిచి వాడు వాటర్ కావాలంటున్నాడు వాడికి అమృతం ఇచ్చినా పుచ్చుకోడు, నీవు అమృతం తీసుకొని వెళ్ళి ఇది వాటర్ అని చెప్పి వాడికి ఇవ్వు అని చెప్పాడు. వాడు మామూలు మనిషి వాడికి అమృతం ఎలా పోస్తాము అని ఇంద్రుడు అంటాడు, వాడు తరించాలి అంటే ఒక కండిషన్ చెప్పాడు ఇంద్రుడు. మీరు వెళ్ళమంటే వెళతాను, ఛండాలుని రూపంలో వెళతాను, కుండపట్టుకొని వెళతాను, ఆ కుండలో మీరు చెప్పినట్లే అమృతం తీసుకొని వెళతాను అంటాడు. ఇంద్రుడు ఛండాలుని రూపంలో వెళతాడు. వీడిని చూసి నిన్ను ముట్టుకోకూడదు, ఇంక నీవు తెచ్చిన మంచినీళ్ళు నేను ఎలా తీసుకొంటాను, నీవు దూరంగా వెళ్ళు అని చెపుతాడు. అప్పడు

ఇంద్రుడు వెళ్ళిపోతాడు. వ్యాసుడిది ఎంత విశాలమైన బుద్ధో చూడండి. వీడికి బాహ్య శుచేగాని అంతర్ శుచి ముఖ్యం అన్న సంగతి తెలియటం లేదు, లోపల ఉన్న మనస్సును బాగుచేసుకోవాలి అనే బుద్ధి వీడికి కలగటం లేదు అని తెలియజేయటానికే ఇది అంతా చెపుతున్నాడు. అప్పుడు వాడికి కృష్ణుడు కనిపించి నీవు మంచినీళ్ళు అడిగావు, మంచి నీళ్ళు తెచ్చాడు కదా ఎందుకు నీవు పుచ్చుకోలేదు అని అడిగాడు. వాడు ఛండాలుడు అని చెపుతున్నాడు. నువ్వు బాగుపడలేదు, నన్ను అవమానాలకు గురిచేసావు అంటాడు కృష్ణుడు. ఇంద్రుడు ఏమన్నాడు అంటే నేను ఛండాలుని రూపంలో పట్టుకొని వెళ్ళిన అమృతం వాడు తాగకపోతే నీవు ఓడిపోయినట్లే అని పరమాత్మతో చెపుతాడు. ఇంద్రుడి చేతిలో ఓడిపోయే పరిస్థితి నాకు తీసుకొని వచ్చావు. నేను ఓడిపోయినా పరవాలేదు నువ్వు బాగుపడ్డావా అంటే నీవు బాగుపడలేదు అంటే ఈ రకమైన మనుషులు కూడా ప్రపంచంలో ఉంటారు అని చెప్పటానికి వ్యాసుడు ఇది చెప్పాడు. కొంతమంది వేషం చూసి మోసపోతారు, కొంతమంది ఆడంబరంగా చెప్పేమాటలకు మోసపోతారు. కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే మనం అందరికి బాగా కనిపిస్తున్నామా లేదా, బయటవారు అందరూ మనలను గొప్పవారు అనుకొంటున్నారా లేదా, అందరూ మనవంక చూస్తున్నారా లేదా ఇలా అనుకొంటూ ఈ రకంగా బతికి చనిపోతారు. మరణానంతరం మనకూడా ఏదైతే వస్తుందో దానిని బాగుచేసుకోవాలనే ప్రయత్నం చేయరు. లోపల శుచి లేకపోవటం వలన వాడు అమృతాన్ని పోగొట్టుకొన్నాడు. కృష్ణుడి స్నేహితుడి ద్వారా మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే ఆడంబరాలు, ఆచారాలు ముఖ్యం కాదు, ఆలోచన ముఖ్యం, సబ్జక్టు ముఖ్యం.

నీవు చేసే పని శ్రద్ధగా చెయ్యాలి, నీకు ఏకాగ్రత ఉండాలి, నువ్వు చేసే పనియందు నీకు గౌరవం ఉండాలి. నువ్వు డాక్టరు వృత్తి చేస్తూ నేను ఇంజనీరు ఎందుకు అవ్వలేదు అనుకోకూడదు. నువ్వు ఏ కృషి అయితే చేస్తున్నావో ఆ కృషిపట్ల నీకు గౌరవం ఉండాలి, నీవు ఇష్టంగా, ప్రేమగా చెయ్యాలి. నీవు చేసేపని ఎంతబాగా చెయ్యాలి అంటే ఇంతకంటే బాగా చెయ్యటానికి ఇంకో అవకాశం లేదు అన్నంత బాగా చెయ్యాలి. పనిలో భగవంతుడిని చూడటం నేర్చుకోండి. జీవితంలో అనేక సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఏ సంఘటన జరిగినా ఆ జీవుడు నేర్చుకోవలసిన పాఠాల కోసమే అవి జరుగుతూ ఉంటాయి. మనం భగవంతుడి మాటలు వినము. అందుచేత ఆయన ఏవో సంఘటనలు కల్పించి మొట్టికాయలు మొడతాడు. తినవలసిన మొట్టికాయలు తిన్నాక, భగవంతుడి మాట వింటే ఈ అవస్థలు వచ్చి ఉండేవి కాదు అనే బుద్ధి వచ్చాక ఆయన మాటలు వింటాము. కౌరవులు చనిపోయాక ధృతరాష్ట్రుడు అనుకొనేవాడు విదురుడి మాటలు వింటే నాకు ఈ గతి ఉండేది కాదు, మమకారం

కొలది ధుర్యోధనుడి మాటలు విన్నాను, కుటుంబంలో అందరూ చనిపోయాక ఇప్పుడు గుర్తుకు వస్తోంది, అప్పుడు విని ఉంటే ఈ పరిస్థితి ఉండేదికాదు అన్నాడు. తినవలసిన మొట్టికాయలు తింటేగాని భగవంతుడు చెప్పినమాటల విలువ ఈ జీవుడికి తెలియదు. ముందు లక్ష్మీ కటాక్షం రాకూడదు, ముందు సరస్వతీ కటాక్షం రావాలి అని పెద్దలు చెపుతారు. ముందు సరస్వతీ కటాక్షం వచ్చి తరువాత లక్ష్మీ కటాక్షం వస్తే ఆ డబ్బును సద్వినియోగం చేస్తాడు. ముందు లక్ష్మీకటాక్షం వస్తే వాడి కొంపను వాడే పాడుచేసుకొంటాడు, అలా మనం లోకంలో చూస్తున్నాము కదా. కొంతమంది రోజూ ఏదో విషయం గురించి ఆలోచిస్తూ, ఏదో ఊహించుకొంటూ బెంగపెట్టుకొంటారు. వీటి అన్నింటికి ద్వైతబుద్ధి కారణం. నీవు బుద్ధిమంతుడివి కాకపోయినా ఎదుటివారు నిన్ను బుద్ధిమంతుడు అని అనుకోవాలి అనుకొంటావు. ఇటువంటి ఛండాలపు గొడవలు వదిలెయ్యి. ఒకవేళ ఎదుటివారు అలా నిన్ను అనుకొన్నా నీకు ఏమీ లాభం లేదు, నీవు పాడైపోతావు. మీ బుద్ధిలో ఉన్న వంకరలను తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, ఆత్మవిశ్వాసం పెంచుకో. మన అశాంతికి కారణం లోకవాసన. ఈ మాటలు వినటం వలన లోకవాసన నెమ్మదిగా తగ్గిపోతుంది. నువ్వు నేర్చుకోవటంలో, నువ్వు ఆచరించటంలో, ఇతరులకు అర్థమయ్యేలాగ చెప్పటంలో అశ్రద్ధ పనికిరాదు, అజాగ్రత్త పనికిరాదు అని ఉపనిషత్‌లో చెపుతాడు. సూర్యుడు గొప్పవాడా, గురువు గొప్పవాడా అని ఒక పురాణంలో చర్చ ప్రారంభమయింది. సూర్యుడు అంటే బయటచీకటిని పోగొట్టేవాడు, గురువు అంటే లోపలచీకటిని పోగొట్టేవాడు అందుచేత ఇద్దరూ గొప్పవారే అన్నారు. ఇంకా చర్చ కొనసాగుతోంది, బయటచీకటిని పోగొట్టటంకంటే లోపలచీకటిని పోగొట్టటం చాలాకష్టం. దీపం వెలిగిస్తే బయటచీకటి పోతుంది కాని లోపలచీకటిని తొలగించటం చాలా కష్టం అందుచేత గురువును ఎక్కువగా గౌరవించాలి అన్నారు. గురువు ఏమిచేస్తాడు అంటే మీకు ఉన్న తెలివితేటలను సబ్జక్టు మీద ఫోకస్ చేయిస్తాడు.

మీకు దేహాత్మబుద్ధి ఉన్నంతకాలం, దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందే సైతాను ఉన్నంతకాలం బయట పరిస్థితులు అన్నీ అనుకూలంగా ఉన్నా మిమ్మల్ని దుఃఖం వెంటాడుతుంది. ఆ దుఃఖపడే వాడు లోపల ఉన్నప్పుడు మీరు దుఃఖం లేకుండా ఉండలేరు. దేహం మరణించినప్పుడు మనందరకు దుఃఖం వస్తుంది. మీ మరణాన్ని కూడా నేనే అని భగవంతుడు చెప్పాడు ఇంక మనకు దుఃఖం ఎందుకు? పాతబట్టలు తీసేసి కొత్తబట్టలు ఇస్తాడు. ఆ దేహం సాధనకు పనికిరాదు అనుకొన్నప్పుడు ఆ దేహాన్ని మార్చి కొత్తదేహాన్ని ఇస్తాడు. మృత్యురూపంలో వచ్చేవాడిని కూడా నేనే అని భగవంతుడు చెప్పినప్పటికీ ఆ మాటలయందు మనకు విశ్వాసం లేక అశాంతికి గురి అవుతున్నాము. మన ప్రయత్నం లేకుండా సహజంగా ఇంద్రియాలు, మనస్సు భగవంతుడివైపు తిరిగి ఉంటే మన మనస్సులో ఉన్న దోషాలు అన్నీ వాటంతట అవే కాలి బూడిద అయిపోతాయి.

నాకు ముక్తివద్దు, భక్తిలో ఉన్న సుఖం చాలు అనిపిస్తుంది, అదీ భక్తి యొక్క వైభవం. భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడు, మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. సాధన ఎందుకు అంటే మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న సద్వస్తువును గ్రహించటానికి మన మనస్సును, శరీరాన్ని సిద్ధం చేయటానికే సాధన. అంతర్యామి యొక్క అనుగ్రహం లేకుండా, ఆయనపట్ల మనకు శరణాగతి లేకుండా, ఆయన కటాక్షం లేకుండా కోటి జన్మలు ఎత్తినా మనకు శాంతి కలుగదు. బయటగురువు నిన్ను పుష్ చేస్తాడు, లోపలగురువు నిన్ను పుల్ చేస్తాడు. బయటగురువు నిన్ను ప్రిపేర్ చేసి లోపలకు గెంటుతాడు, లోపలగురువు నిన్ను లోపలకు లాక్కొంటాడు. బయట గురురూపంలో ఉన్నవాడు, లోపల గురురూపంలో ఉన్న వాడు ఈశ్వరుడే. బయట నుండి నీ మనస్సును లోపలకు గెంటేవాడు, హృదయాభిముఖంగా నీ మనస్సును త్రిప్పేవాడు గురువే, సమస్తం గురువే. గురువు యొక్క దయ లేకుండా ఈ వాసనలు అనే దుంగలను బయటకు గెంటలేము. అంతా భగవంతుడే, మంచి భగవంతుడే, చెడ్డా భగవంతుడే. మీకు ఏదైనా చెడ్డ జరిగితే భగవంతుడిని తిడతారు. ఆ చెడ్డకూడా ఆయనే. ఆ చెడ్డను మీకు ఎందుకు పంపిస్తాడు అంటే అందులో నుండి మీరు పాఠాలు నేర్చుకోవాలి అందుకే ఆ చెడ్డను పంపిస్తున్నాడు కాని మీ మీద ఇష్టంలేక కాదు. జ్ఞాని దృష్టిలో ఈ ప్రపంచం అంతా భగవంతుడి యొక్క లీల, ఇది ఒక డ్రామా. ఇందులో ఒకడు చాకలి వేషం వేస్తాడు, ఒకడు మంగలి వేషం వేస్తాడు, ఒకడు రాజు వేషం వేస్తాడు. జ్ఞాని ఆ చాకలి వేషం వేసిన వాడిని చాకలివాడు అనుకోడు, రాజు వేషం వేసిన వాడిని రాజు అనుకోడు, ఈ లోకాన్ని అంతా ఒక డ్రామా కింద చూస్తాడు. జ్ఞానికి లోపలకు చూస్తే ఆత్మానందం, బయటకు చూస్తే లీలానందం. భగవంతుడి యొక్క లీలను చూసినవాడికి ఆనందమే.

భగవంతుడు ఏమనిచెప్పాడు అంటే మీ తెలివితేటల వలన ఈ ప్రకృతిలో నుండి, మాయలో నుండి బయటకు రాలేరు. మీరు ఒక మాట మాట్లాడితే, ఒక పని చేస్తే అది గుర్తింపుల కోసం కాకుండా, మీలో అంతర్యామిగా ఉన్న నా ప్రీత్యర్థం చేస్తూ ఉంటే నా మాయ మీకు దారి ఇస్తుంది అప్పుడు నాలో ఐక్యమవుతారు అని చెప్పాడు. నువ్వు చింతాకంత చింత కూడా లేకుండా నీపని ఏదో నువ్వు చేసుకో. భగవంతుడు నీకు కేటాయించిన పనిని ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో చెయ్యి. మీ ఇంట్లో ఉన్న మీ పిల్లలు కూడా మీ సొంతం కాదు, వారు భగవంతుడి వారే. అందుచేత వారిపట్ల నీ డ్యూటీ చెయ్యి, బంధం పెట్టుకోవద్దు. డ్యూటీ చెయ్యటంవలన నీకు పాపం రాదు, బంధం పెట్టుకోవటం వలన పాపం వస్తుంది. ఈ గోడ తప్పు చేస్తుందా, ఏమీ చెయ్యదు. మనిషి పొరపాటు చెయ్యవచ్చు అందులో విశేషం లేదు. ఆ పొరపాటును సవరించుకోవటంలో విశేషం ఉంది, ఆ పొరపాటులో నుండి విడుదల పొందటంలో నీ సాధనబలం, బుద్ధిసూక్ష్మత ఉంది. మేము చాలా మంచివారము, జీవితంలో

ఏ పొరపాట్లు చేయలేదు అని కొంతమంది అనుకొంటారు. మీరు అనుకొనేది నిజమైతే మీకు ఆత్మజ్ఞానం ఎందుకు కలుగలేదు, పరమాత్మతో మీకు తాదాత్మ్యం ఎందుకు రాలేదు? అంటే మిమ్మల్ని మీరు మోసం చేసుకోవటం. నువ్వు మంచి వాడివి, నువ్వు బుద్ధిమంతుడవు అని ఎవరు సర్టిఫికెట్ ఇవ్వాలి, మోక్షదాత అయిన భగవంతుడు ఇవ్వాలి. నువ్వు బుద్ధిమంతుడవని నీ అహంకారం అనుకొంటే కుదరదు. నేను బుద్ధిమంతుడను అని ఎవరైనా అనుకొంటూ ఉంటే వాడు శుభ్రంగా పాడైపోయాడని అర్థం. నిజమైన మంచివాడికి వాడిలో మంచితనం ఉన్నట్లు కూడా వాడికి తెలియదు. మన ఆరోగ్యానికి మంచినీరు, మంచిగాలి ఎలా కోరుకొంటామో అలాగ మన ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి సజ్జనసాంగత్యం కూడా అటువంటిదే అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. సజ్జనసాంగత్యం వలన నీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా నీకు వైరాగ్యం కలుగుతుంది, నీకు లోకం మీద ఉన్న మోహం తగ్గుతుంది అని చెప్పారు. తాడు మనకు పాముగా కనిపిస్తోంది అనుకోండి, మనం లైటు తీసుకొని వెళ్ళి దాని మీద ఫోకస్ చేస్తే అది పాము కాదు, అది తాడే అని మనకు తెలుస్తుంది. అలాగే మీకు ఉన్న శక్తియుక్తులను, వివేకాన్ని, విచక్షణను అంతాలోపల ఉన్న అంతర్యామి మీద ఫోకస్ చేస్తున్నారు అనుకోండి అది ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మీకు వ్యక్తమవుతుంది. ఎప్పుడైతే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మనకు వ్యక్తమైందో లేనిది లేనట్లు మనకు తెలుస్తుంది. మీ ఇంట్లో టార్చిలైటు ఉంటే సరిపోదు. తాడు పాముగా కనిపిస్తున్నప్పుడు అక్కడకు వెళ్ళి టార్చిలైటు ఫోకస్ చెయ్యాలి, అప్పుడు అది తాడు అని మనకు తెలుస్తుంది, అప్పుడు భయం పోతుంది. మనకు ఉన్న వివేకాన్ని, విచక్షణను సత్యాన్వేషణకు మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించాలి. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నీకు మనస్సు ఉంది, దేహం ఉంది. ఇప్పుడు నీకు మనస్సుతోటి, దేహంతోటి ఎలా తాదాత్మ్యం ఉందో అలాగ నీ మనస్సుకు, దేహానికి ఆధారంగా ఉన్న అంతర్యామితో తాదాత్మ్యం పొందకుండా నీ దేహానికి మరణం వస్తే నువ్వు అనుభవించే నష్టం అంతా ఇంతా కాదు అని చెప్పారు. అంతర్యామితో తాదాత్మ్యం లేకుండా ఏవో లోకానికి సంబంధించిన విషయాలు సాధించినా అదంతా స్వప్న సమానము అని చెప్పారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-07-2007, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు గురుపూర్ణిమ. నారాయణుడు, దక్షిణామూర్తి, వ్యాసుడు, శంకరాచార్యులు, తరువాత ఆ గురు పరంపరలో మన గురువు. గురువు యొక్క అనుగ్రహం పొందటానికే ఈ గురుమహోత్సవం ఏర్పాటుచేసారు. గురువు యొక్క అనుగ్రహం లేకుండా మనకు స్వరూపజ్ఞానం